

dog have nogen Betydning, og hvorfor belaste de Borgere yderligere, der i Forveien ere haardt nok belastede. Jeg er overbevist om, at det ikke vil faae den Betydning for Sygefaskerne at faae Tilskudet fra Kommunerne som at faae det fra Statskassen. Jeg vil imidlertid haabe, at man maa komme over baade denne Banfelighed og adskillige andre, der, som jeg allerede i mine indledende Bemærkninger fremhævede, endnu ere tilbage, og at det virkelig maa lykkes, at vi i en nær Fremtid, ja inden denne Samling løber ud, maa faae en Sygefaskelov, der er et lille Fremstridt for Arbejderklassen og de Klasser, som ifølge Lovforlaget skulle hjælpes; jeg antager, at Enhver af os ønsker, at det maa ske. Det kan nemlig ikke negtes, at under den Kamp, de Besiddende have ført med hinanden i flere Aar, dels om Magten, dels om andre Ting, har baade Højre og Venstre gjort sit Bedste for at faae de store Lag med ind i Bevægelsen, og de have ikke veget tilbage for at udstede store Begjær paa Fremtiden om al den Hjælp, de ville yde Smaataarsfolk; jeg tør sige, at fra begge Sider, ogsaa fra Højres Side, har det været Tilfældet, og jeg bebrejder ingenlunde Højre dette, thi man kan naturligvis ikke bebrejde Andre, hvad man ogsaa selv gjør. Der har altsaa i den Kamp, som de bedre Stillede have ført imellem sig om Magten og andre Spørgsmaal, været gjort store Bestræbelser for rigtig at faae det store Proletariat ryddet op til Bunden, saa at Alle kunde blive dragne ind i Kampen, og ere ikke Alle komne med, er det ikke de stridende Parters Skyld. Under denne Kamp er der givet store Løfter fra begge Sider, og det tror jeg, at man kan være vis paa, at Arbejderspørgsmaalene, som derved ere komne under Debat, ikke lade sig dhøse ned igjen, ogsaa efter hvad der foregaar i de store Kulturlande, og lade sig ikke løse uden store Offre. Lad os derfor ikke være for knebne med at gjøre de første Offre her, gaa dette lille bitte Skridt, thi det maa erindres, at mange Arbejdere ere endnu slettere stillede, idet de staa udenfor Sygefaskerne og ikke faae Gavn af Lovforlaget. Dem kunne vi ikke tage Hensyn til her, thi skulde det gjøres, fik vi ingen Sygefaskelov; det indser jeg meget vel, de maa hjælpes af andre Veie. Jeg slutter altsaa med at udtale, at jeg haaber, at man ikke fra nogen af Siderne vil være altfor knebne med at bringe Offre, for at vi kunne faae en Sygefaskelov, der bringer os et lille Skridt fremad og indeholder Løfte om, at Mere skal følge bagefter, thi det maa vi erindre er uafviseligt. Jeg vil altsaa tilraade mine Menings-

fæller at stemme for alle de Vædringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget, men at stemme imod det Vædringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 2, og undlade at stemme med Hensyn til Udvalgets Flertals Vædringsforslag under Nr. 6. Den ærede Ordførers Vædringsforslag til § 4 er kun en Redaktionsændring, og den ærede Ordførers Underændringsforslag til Vædringsforslag under Nr. 2 er, efter hvad jeg har bemærket om dette Vædringsforslag, saa vidt jeg kan skjønne, Mindretallet uebtkommende, saa at jeg tilraader ikke at stemme derover.

Judenrigsministeren (Singersted):

Den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kredts (Th. Nielsen) udtalte, at han havde viist Resignation ved at undlade at stille Vædringsforslag til denne Behandling paa nogle af de Punkter, hvor han og Meningsfæller vare komne frem med Forslag ved forrige Behandling, som bleve forkastede. Det kan jeg gjerne erkjende, at det ærede Medlem har gjort, og jeg kan sige, at jeg har til en vis Grad gjort det Samme, thi maa jeg end erkjende, som det ærede Medlem udtalte, at der er sket visse Forbedringer ved Lovforlaget under dets Behandling her i Thinget, der i det Hele har været imødekommende og søgt at bringe et godt Resultat frem, saa vil det ikke være ubetændt særlig for det ærede Medlem og det ærede Udvalg, at der ogsaa er adskillige Punkter i Lovforlaget, som jeg har Banfelighed nok ved at gaa ind paa. Jeg kunde altsaa nok ønske Forandringer, om end ikke meget vidtgaaende Forandringer. Jeg har imidlertid ogsaa undladt at stille Vædringsforslag, fordi det forekommer mig, at der ved denne Behandling gjerne skulde fremkomme et Udtryk for, hvad vi naturlig kunde enes om. Jeg erkjender, som sagt, at Lovforlaget, hvis det bliver vedtaget her, saaledes som det nu ser ud til, hvad der nok tør forventes efter Indstillingerne, i det Hele taget vil faae en ret heldig Form, om der end maaste kunde være Indvendinger at gjøre paa enkelte Punkter. Jeg skal selvfølgelig heller ikke komme ind paa de Punkter, hvor det ærede Medlem mente at have viist Resignation. Jeg skal kun nævne et enkelt Punkt, idet det ærede Medlem mente, at det var nødvendigt til Sygefaskeloven at knytte en Bestemmelse om, at forsat Hjælp, ydet af Kommunen, efter at Sygefaskehjælpen er ophørt, ikke skal betragtes som Fattighjælp. Det ærede Medlem veed jo, at en egentlig principiel Forskjel er der ikke til Stede i Opfattelsen af dette Forhold. Det ærede